

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 955

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Martă, 19 octombrie 2004

SUMAR

Nr.	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
Decizia nr. 335 din 16 septembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720 ¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.559. — Hotărâre privind procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor în vederea plasării pe piață și a utilizării lor pe teritoriul României	

Pagina	Nr.	Pagina
1–3	525.	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
4–12	— Ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei privind aprobarea formatului și conținutului buletinului de calcul al punctajului mediu anual rezultat în urma evaluării, în vederea recalculării pensiilor	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 335

din 16 septembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „European Drinks” — S.A. în Dosarul nr. 892/2003 al Înaltei Curți de Casată și Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal se prezintă Societatea Națională a Apelor Minerale — S.A. din București, prin consilier juridic Maria Bohor, și partea Peter Elek, prin mandatar Maria Bohor, lipsind autoarea excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul, respectiv mandatarul celor două părți arată că, potrivit art. 126 din Constituție, republicată, competența și procedura de judecată se stabilesc prin lege. Or, art. 720¹ din Codul de procedură civilă instituie o procedură specială derogatorie de la dreptul comun în materie comercială, în deplină concordanță cu prevederile constituționale menționate, cu respectarea liberului acces la justiție al părților, asigurând totodată celeritatea soluționării litigiilor comerciale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, susținând că

textul de lege criticat nu contravine accesului liber la justiție, critica referitoare la modul defectuos de redactare a art. 720¹ din Codul de procedură civilă, în sensul că lasă instantei o marjă mare de apreciere a naturii juridice a litigiului, fiind neîntemeiată.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 martie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 892/2003, **Înalta Curte de Casatie și Justitie – Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „European Drinks“ – S.A.

In motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că, întrucât textul nu se referă la procesele și cererile adresate instantelor comerciale, ci la procesele și cererile în materie comercială, rezultă că justițialul este lipsit de accesul la justiție. Astfel, dacă, prin ipoteză, reclamantul consideră în mod eronat că acțiunea sa are natură juridică civilă, cu deplină bună-credință, el se va adresa direct instanței, fără îndeplinirea procedurii prealabile de conciliere. Instanța, constatănd că în realitate acțiunea are caracter comercial, își va declina competența în favoarea instanței comerciale, care va respinge respectiva acțiune, ca prematură, ceea ce este de natură a aduce atingere accesului liber la justiție.

Pe de altă parte, autorul apreciază că textul normei procedurale criticat nu satisface două dintre criteriile impuse de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind reglementările legale, respectiv precizia și previzibilitatea acestora.

Înalta Curte de Casatie și Justitie – Secția comercială apreciază că art. 720¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă instituie o procedură extrajudiciară în cadrul căreia părțile să încearcă rezolvarea litigiului, comunicându-și pretențiile și înscrisurile pe care se întemeiază. Întrucât în raporturile comerciale respectarea celerității este esențială, textul de lege criticat dă posibilitatea părților de a soluționa cu bună-credință, în mod direct și fără a apela la instanța judecătorească, problemele lor litigioase. În măsura în care nu se ajunge la un acord, acestea au posibilitatea de a se adresa instanței, ceea ce reprezintă expresia deplină a liberului acces la justiție.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președintilor celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul arată că este inadmisibil ca, sub pretextul exercitării neîngrădite a dreptului de a se adresa justiției, reclamantul, apreciind în mod subiectiv, să fie îndreptățit să determine el atât natura proceselor și cererilor deduse justiției, cât și instanțele cărora acestea le-ar fi adresate. În acest mod ar fi ignorate normele de procedură și de competență, fapt ce contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2).

Președintii celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției republicate, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din

Constituția României, republicată, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate formulată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 720¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, care are următorul conținut:

— Art. 720¹ alin. 1: „*În procesele și cererile în materie comercială evaluabile în bani, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, reclamantul va încerca soluționarea litigiului prin conciliere directă cu cealaltă parte.*“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1), (2) și (3), potrivit cărora: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngădui exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.“

De asemenea, consideră că textele de lege criticate încalcă și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeinicie oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralitatii, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține, în esență, că textul de lege criticat este contrar dispozițiilor art. 21 din Legea fundamentală, referitor la accesul liber la justiție, întrucât condiționează accesul la instanța judecătorească de parcurgerea unei proceduri prealabile de conciliere, care este de natură a tergiversa soluționarea litigiului comercial.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că dispozițiile privind soluționarea litigiilor în materie comercială, cuprinse în cap. XIV din Cartea a VI-a a Codului de procedură civilă, instituie o procedură specială de rezolvare a acestei categorii de litigii ce cuprinde concilierea directă prealabilă între părți și o procedură de judecată derogatorie de la dreptul comun.

Potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instantelor judecătorești este de competență exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a le utiliza, în formele și în modalitățile prevăzute de lege.

Prin instituirea procedurii prealabile de conciliere, ca de altfel în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitare să în cadrul unei anumite proceduri, nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci, exclusiv, instaurarea unui climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenindu-se, astfel, abuzurile și asigurându-se protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. Așa fiind, textul de

lege criticat este în deplin acord cu dispozițiile art. 109 alin. 2 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, „*În cazurile anume prevăzute de lege, sesizarea instanței competente se poate face numai după îndeplinirea unei proceduri prealabile, în condițiile stabilite de acea lege*“ [...]. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor proceduri speciale, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Mai trebuie menționat că, din ansamblul reglementării, rezultă că, prin instituirea procedurii prealabile de conciliere, legiuitorul a urmărit să transpună în practică principiul celerității soluționării litigiilor dintre părți — mai pregnant în materie comercială — și să degreveze activitatea instanțelor de judecată. Astfel, rolul normei procedurale criticate este acela de a reglementa o procedură extrajudiciară care să ofere părților posibilitatea de a se înțelege asupra eventualelor pretенții ale reclamantului, fără implicarea autorității judecătoarești competente. Față de aceste rațiuni majore, condiționarea sesizării instanței de parcurgerea procedurii de conciliere cu partea potrivnică nu poate fi calificată ca o îngrădire a accesului liber la justiție, în accepțunea prohibită de prevederile constitutionale de referință, atâtă vreme cât partea interesată poate sesiza instanța judecătoarească cu cererea de chemare în judecată.

Pe de altă parte, autorul excepției deduce neconstituționalitatea reglementării legale criticate, constând în îngrădirea accesului liber la justiție, și din interpretarea și aplicarea textului de lege dedus controlului, în situația în care reclamantul, considerând că litigiul are natură juridică civilă, sesizează direct instanța, care, analizând situația de fapt, califică acțiunea drept litigiu comercial și o respinge ca fiind prematur introdusa, întrucât nu s-a făcut dovada parcurgerii procedurii prealabile de conciliere.

Cu privire la această critică de neconstituționalitate, Curtea reține că sfera litigiilor comerciale este reglementată, având la bază criteriile stabilite prin art. 3–6 din Codul comercial, referitoare la faptele de comerț.

Sub incidența procedurii de soluționare a litigiilor comerciale intră nu numai litigiile comerciale propriu-zise, ci

Pentru considerențele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „European Drinks“ — S.A. în Dosarul nr. 892/2003 al Înaltei Curți de Casătie și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședință publică din data de 16 septembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN VIDA

și cele assimilate lor prin dispozițiile art. 720¹⁰ din Codul de procedură civilă. Potrivit acestui text, litigiile privind desfășurarea activității în scopul privatizării prin înstrăinare de bunuri ori alte valori din patrimoniul societăților comerciale sau al altor persoane juridice cu capital de stat, precum și litigiile privind drepturile și obligațiile contractate în cadrul acestei activități se soluționează de către instanțele care au competența de judecată a proceselor și cererilor în materie comercială, potrivit dispozițiilor procedurale aplicabile în această materie.

Curtea apreciază că stabilirea naturii juridice a cererii de chemare în judecată are la bază criteriile stabilite prin dispozițiile legale menționate mai sus, acestea furnizând premsa întrinsecă la care face trimitere art. 720¹ din Codul de procedură civilă, o eventuală imprecizie sau lipsă de rigoare a lor, de natură să antreneze erori de calificare a naturii juridice a cauzei, neoferind temei criticii de neconstituționalitate a reglementării legale deduse controlului.

De altfel, o eventuală calificare eronată a naturii juridice a cauzei deduse judecății constituie un risc a cărui transpunere în realitate este în exclusivitate imputabilă reclamantului, care nu a înțeles să-și asigure o asistență juridică de calitate, deși, potrivit art. 720² din Codul de procedură civilă, „*în procesele și cererile în materie comercială părțile sau reprezentanții lor pot fi asistați de experti ori de alți specialiști*“.

Așa fiind, împrejurarea că persoana interesată, deși cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască dispozițiile legale referitoare la soluționarea litigiilor în materie comercială, ca și consecințele juridice ale nerespectării lor, nu s-a conformat exigentei legale, invocând, de fapt, propria sa culpă, lipsește de îndreptățire critica reglementării în cauză, potrivit principiului „*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*“.

Față de cele arătate, Curtea constată că dispozițiile art. 720¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt în concordanță cu prevederile constitutionale privind accesul liber la justiție, precum și cu reglementările internaționale cuprinse în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul persoanei la un proces echitabil, judecat într-un termen rezonabil.

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor în vederea plasării pe piață și a utilizării lor pe teritoriul României

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor în vederea plasării pe piață și a utilizării lor pe teritoriul României se stabilește potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 2. — Pe teritoriul României sunt plasate pe piață și se utilizează produse de protecție a plantelor omologate de către Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor.

Art. 3. — Termenii de specialitate în înțelesul prezentei hotărâri sunt definiți astfel:

a) *produse de protecție a plantelor* — substanțe active și preparate conținând una sau mai multe substanțe active care sunt prezentate în forma în care sunt livrate utilizatorului și sunt destinate pentru:

1. protecția plantelor sau produselor vegetale împotriva tuturor organismelor dăunătoare ori prevenirea acțiunii acestor organisme;

2. exercitarea unei acțiuni asupra proceselor vitale ale plantelor, alta decât o acțiune nutritivă;

3. asigurarea conservării produselor vegetale în măsura în care aceste substanțe sau produse nu fac obiectul altor reglementări legale privind agenții de conservare;

4. distrugerea plantelor nedorite;

5. distrugerea unor părți ale plantelor, oprirea sau prevenirea unei creșteri nedorite a plantelor;

b) *preparate* — amestecuri solide ori lichide, compuse din două sau mai multe substanțe din care cel puțin una este o substanță activă destinată utilizării ca produs de protecție a plantelor;

c) *substanțe* — elemente chimice și compuși lor, așa cum apar în stare naturală sau obținute printr-un proces de fabricație, inclusiv orice impuritate care rezultă din acesta;

d) *substanțe active* — substanțe sau microorganisme, incluzând virusii, care exercită o acțiune generală ori specifică asupra organismelor dăunătoare sau asupra plantelor, părților vii ale acestora ori asupra produselor vegetale;

e) *conditionare* — operație prin care substanța activă se prelucreză sub formă de produs comercial, și anume: pulberi de prăfuit, pulberi pentru tratarea semințelor, pulberi umectabile, emulsii, suspensii, soluții, granule și altele

asemenea, prin adăugarea unor componente organice sau anorganice cu rol diluant ori adjuvant;

f) *comercializare* — ansamblul de activități autorizate pentru promovarea comercială a produselor, inclusiv publicitatea, relațiile publice și serviciile de informare, distribuire și vânzare pe piață internă sau externă;

g) *plasarea pe piață* — orice introducere pe teritoriul României, cu titlu oneros sau gratuit, a produselor de protecție a plantelor, alta decât cea în vederea depozitării și expedierii ulterioare în afara teritoriului României sau a eliminării lor. Importul unui produs de protecție a plantelor pe teritoriul României constituie o introducere pe piață în sensul prezentei hotărâri;

h) *omologare* — procedura prin care Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor, în urma unei solicitări, aproba plasarea pe piață și utilizarea unui produs de protecție a plantelor pe teritoriul României;

i) *certificat de omologare* — act oficial care atestă că un produs de protecție a plantelor este aprobat pentru plasarea pe piață și utilizare pe teritoriul României;

j) *deținătorul omologării* — orice persoană care deține omologarea pentru plasarea pe piață și utilizarea unui produs de protecție a plantelor;

k) *Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor* — reprezintă autoritatea națională desemnată pentru omologarea produselor de protecție a plantelor;

l) *Secretariatul tehnic al Comisiei Naționale de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor* — organismul executiv de lucru al Comisiei Naționale de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor;

m) *plante* — plante vii, respectiv părțile vii ale acestora, inclusiv fructele proaspete și semințele;

n) *produse vegetale* — produse de origine vegetală neprelucrate sau care au suferit o prelucrare simplă, și anume: uscare, stoarcere, măcinare, atâtă vreme cât nu este vorba de plante ca cele definite la lit. m);

o) *organisme dăunătoare* — dăunători ai plantelor sau produselor vegetale care aparțin regnului animal sau vegetal, precum și virusi, bacterii și micoplasme și alți patogeni;

p) *animale* — animale aparținând speciilor hrănite și deținute sau consumate în mod normal de om;

q) *reziduuri* — una sau mai multe substanțe prezente în ori pe plante sau produse vegetale, în produse comestibile de origine animală sau în altă componentă a mediului și care rezultă din utilizarea produselor de protecție a plantelor, inclusiv metabolitii acestora și produșii de degradare sau reacție;

r) *mediu* — apă, aer, sol, faună și floră sălbatică, precum și toate interdependențele dintre ele sau între ele și orice organism viu;

s) *combaterea integrată* — aplicarea rațională a unei combinații de măsuri biologice, biotecnologice, chimice, culturale sau de ameliorare a plantelor, în care folosirea produselor chimice de protecție a plantelor este limitată la strictul necesar pentru a se menține prezența organismelor dăunătoare sub nivelul de la care se înregistrează daune sau pierderi economice inacceptabile;

t) *notificarea unei substanțe active* — procedura prin care persoana interesată solicită includerea unei substanțe active în lista substanțelor active autorizate în Uniunea Europeană.

Art. 4. — (1) Se permit plasarea pe piață și utilizarea pe teritoriul României a produselor de protecție a plantelor omologate de către Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor, cu excepția utilizărilor prevăzute la art. 26.

(2) Produsele de protecție a plantelor care nu sunt omologate pentru utilizare pe teritoriul României pot fi produse, depozitate temporar și pot tranzita teritoriul României în vederea comercializării în statele membre ale Uniunii Europene, cu condiția ca acestea să fie omologate în unul dintre statele membre respective și să fie supuse cerințelor de inspecție prevăzute de autoritatea competență din România în vederea realizării prevederilor alin. (1).

(3) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor impune ca produsele de protecție a plantelor să fie utilizate potrivit art. 9, respectându-se principiile de bună practică fitosanitară și principiile de combatere integrată. Condițiile prevăzute la art. 9 trebuie să fie specificate pe etichetă.

(4) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor interzice plasarea pe piață a substanțelor active dacă acestea nu sunt clasificate, ambalate și etichetate conform Hotărârii Guvernului nr. 490/2002 pentru aprobatia Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase.

(5) Produsele neomologate pot fi testate și utilizate în scopuri științifice și experimentale numai cu acordul Comisiei Naționale de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor, avându-se în vedere prevederile art. 26.

CAPITOLUL II

Procedura de omologare

SECTIUNEA 1

Autoritatea națională desemnată pentru omologarea produselor de protecție a plantelor

Art. 5. — (1) Se înființează Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor, organism independent, fără personalitate juridică, care funcționează în cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și care reprezintă autoritatea desemnată pentru omologarea produselor de protecție a plantelor pe teritoriul României.

(2) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor se compune din reprezentanți ai autorităților publice centrale cu atribuții în domeniul protecției plantelor, reprezentanți ai institutelor de cercetare și universităților, persoane cu pregătire în domeniul produselor de protecție a plantelor pentru specialitățile: proprietăți fizico-chimice și metode analitice, toxicologie, reziduuri, ecotoxicologie, comportarea în mediu și eficacitate.

(3) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor are un președinte, 3 vicepreședinți, un secretar și un număr egal de membri pentru fiecare specialitate prevăzută la alin. (2).

Art. 6. — Structura Comisiei Naționale de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor, atribuțiile, modul de organizare și procedura de lucru ale acesteia se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor. Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor, precum și componența nominală a Comisiei Naționale de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor se aprobă prin ordin comun al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrului sănătății și al ministrului mediului și gospodăririi apelor, în termen de 180 de zile de la data publicării prezentei hotărâri.

Art. 7. — (1) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor are, ca organism executiv, un secretariat tehnic care va funcționa în cadrul Serviciului de omologare a produselor de protecție a plantelor din cadrul Direcției fitosanitare din Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

(2) Șeful Serviciului de omologare a produselor de protecție a plantelor este și secretarul Comisiei Naționale de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor.

SECTIUNEA a 2-a

Criterii privind procedura de omologare

Art. 8. — Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor omologhează produsele de protecție a plantelor, care conțin substanțele active

prevăzute în lista substanțelor active autorizate în Uniunea Europeană.

Art. 9. — (1) Un produs de protecție a plantelor poate fi omologat în conformitate cu principiile uniforme de omologare, dacă:

a) din evaluarea dosarelor produselor de protecție a plantelor reiese că în condiții normale de utilizare prezintă următoarele caracteristici:

1. este eficient;

2. nu are efecte inacceptabile asupra dezvoltării plantelor sau asupra calității produselor vegetale;

3. nu provoacă suferințe și dureri inutile la vertebratele de combătut;

4. nu are efect nociv direct sau indirect asupra sănătății oamenilor ori a animalelor, de exemplu prin apa potabilă, alimente și furaje, sau asupra apei freatici;

5. nu are o influență inacceptabilă asupra mediului înconjurător, avându-se în vedere următoarele considerente: distribuția sa în mediu, în special în ceea ce privește contaminarea apelor, inclusiv apele potabile și freatici, și efectul asupra speciilor neîntântă;

b) natura și conținutul substanțelor sale active și, dacă este cazul, ale impurităților și coformulantilor semnificativi din punct de vedere toxicologic și ecotoxicologic pot fi determinate cu ajutorul unor metode adecvate;

c) reziduurile provenite din utilizările autorizate și care sunt semnificative din punct de vedere toxicologic sau ecologic pot fi determinate cu ajutorul metodelor adecvate utilizate în mod curent;

d) proprietățile sale fizico-chimice au fost determinate și considerate acceptabile pentru o utilizare și depozitare adecvată a produsului;

e) limitele maxime de reziduuri în produsele agricole au fost stabilite provizoriu de către Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor, care le comunică Comisiei Europene potrivit art. 27. Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor permite introducerea pe teritoriul României a produselor care conțin reziduuri de pesticide, dacă conținutul acestora nu depășește limitele maxime provizorii stabilite. Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor trebuie să se asigure că, prin aplicarea condițiilor de omologare, aceste limite maxime admise nu sunt depășite.

(2) Omologarea trebuie să stipuleze cerințele referitoare la plasarea pe piață și la utilizarea produsului sau cel puțin cele care asigură respectarea prevederilor alin. (1) lit. a).

(3) Prevederile alin. (1) se realizează prin efectuarea de teste și analize oficiale sau recunoscute oficial, în condiții agricole, fitosanitare și de mediu adecvate folosirii produsului de protecție a plantelor respectiv și reprezentative pentru elementele preponderente din locurile în care produsul urmează să fie folosit pe teritoriul României.

Art. 10. — Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor omologhează un produs numai dacă solicitantul face dovada achitării integrale a tarifelor și obligațiilor financiare care îi revin pe parcursul derulării procedurii de omologare.

Art. 11. — Omologarea este acordată pe o perioadă de 10 ani, cu posibilitatea reînnoirii de către Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor, după ce se verifică dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 9 alin. (1).

Art. 12. — Cererea de reînnoire a omologării trebuie adresată Comisiei Naționale de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor cu 12 luni înainte de expirarea termenului de valabilitate prevăzut la art. 11.

Art. 13. — Omologarea unui produs de protecție a plantelor poate fi revizuită în orice moment, dacă nu mai sunt satisfăcute cerințele de omologare prevăzute la art. 9 alin. (1); în acest caz Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor poate cere deținătorului omologării sau părții căreia i-a fost acordată o extindere a domeniului de utilizare, în conformitate cu art. 20, să furnizeze date suplimentare, necesare pentru revizuire. Omologarea poate fi menținută pe durata efectuării revizuirii și a furnizării informațiilor suplimentare.

Art. 14. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 8, precum și în situații particulare, Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor poate omologa, pentru o perioadă care nu depășește 120 de zile, plasarea pe piață a unor produse de protecție a plantelor care nu respectă prevederile art. 9, în vederea unei utilizări limitate și controlate, dacă aceasta este necesară în urma apariției unui pericol neprevăzut care nu poate fi controlat prin alte metode.

(2) Până la data aderării României la Uniunea Europeană, Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor va stabili, fără întârziere, dacă și în ce condiții măsura luată poate fi prelungită pentru o perioadă determinată, poate fi repetată sau anulată.

(3) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor este obligată să informeze imediat statele membre ale Uniunii Europene și Comisia Europeană despre măsura luată potrivit alin. (1).

Art. 15. — (1) Omologarea poate fi anulată, cu respectarea prevederilor art. 23 și 24, dacă se constată că nu sunt sau nu mai sunt îndeplinite condițiile cerute pentru obținerea sa ori dacă solicitantul, pentru a obține omologarea, a depus la Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor documente false sau inexacte cu privire la produs, care, dacă ar fi fost cunoscute, ar fi condus la neacordarea omologării pentru produsul de protecție a plantelor respectiv.

(2) Omologarea se modifică dacă se stabilește că, pe baza noilor cunoștințe științifice și tehnice disponibile, modul de utilizare și cantitățile de produse utilizate se pot modifica.

(3) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor retrage omologarea dacă au fost furnizate indicații false sau înșelătoare privind datele pe baza cărora aceasta a fost acordată.

(4) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor poate anula sau modifica omologarea la cererea deținătorului acesteia, care va motiva în scris această solicitare. Omologarea poate fi modificată numai în cazul în care se stabilește că sunt îndeplinite în continuare cerințele de omologare prevăzute la art. 9 alin. (1).

Art. 16. — După retragerea unei omologări, Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor trebuie să informeze deținătorul omologării despre decizia luată și poate acorda o perioadă de grație pentru comercializarea, utilizarea, depozitarea și distrugerea stocurilor de produse de protecție a plantelor, existente la momentul retragerii omologării. Durata perioadei de grație se stabilește în raport cu motivul retragerii, precum și cu respectarea dispozițiilor legale privind interzicerea utilizării pe teritoriul României a produselor de uz fitosanitar conținând anumite substanțe active.

SECTIUNEA a 3-a

Condiții privind cererea de omologare

Art. 17. — Omologarea este solicitată de către sau în numele persoanei responsabile pentru prima plasare pe piață pe teritoriul României a unui produs de protecție a plantelor.

Art. 18. — (1) O persoană care nu are rezidență și nu desfășoară activități comerciale în România poate solicita omologarea doar prin intermediul unui reprezentant care are rezidență sau reprezentanță de afaceri în România. Această persoană trebuie să fie autorizată să-l reprezinte în procedura de omologare.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică statelor membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European.

(3) De la data aderării României la Uniunea Europeană fiecare solicitant trebuie să aibă un birou permanent în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene.

Art. 19. — Solicitantul omologării trebuie să pună la dispoziție, o dată cu cererea de omologare, următoarele:

a) un dosar pentru produsul de protecție a plantelor, care să cuprindă toate testelete necesare pentru evaluare în vederea omologării;

b) un dosar pentru fiecare substanță activă conținută în produsul de protecție a plantelor, care să cuprindă toate testelete necesare pentru evaluare în vederea omologării.

Art. 20. — (1) Autoritățile sau instituturile științifice de cercetare, care acționează în domeniul agricol, organizațiile agricole și utilizatorii profesionali pot cere o extindere a domeniului de aplicare a unui produs de protecție a plantelor deja omologat în România, în alte scopuri decât cele pentru care s-a acordat omologarea.

(2) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor poate acorda o extindere a domeniului

de aplicare a unui produs de protecție a plantelor omologat, atunci când există un interes public, dacă:

a) documentele și informațiile destinate justificării extinderii domeniului de aplicare au fost furnizate de către solicitanți;

b) se constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 9 alin. (1) lit. a) pct. 3—5;

c) utilizarea vizată prezintă un caracter minor;

d) se asigură o informare completă și specifică a utilizatorilor privind modul de folosire prin indicații complementare pe etichetă sau printr-o publicație oficială.

Art. 21. — (1) Cererile de omologare sunt redactate în limba română, iar documentele anexate la cerere sunt redactate în limba română sau în limba engleză.

(2) Solicitanții omologării furnizează probe din produsul formulat și din ingredienții acestuia.

(3) Secretariatul tehnic al Comisiei Naționale de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor analizează toate cererile de omologare care îi sunt prezentate.

(4) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor este obligată să asigure întocmirea unui dosar pentru fiecare cerere și fiecare dosar va conține cel puțin o copie a cererii, o listă a deciziilor administrative privind cererea, precum și indicațiile și documentele prevăzute la art. 19, împreună cu un rezumat al acestora din urmă.

(5) La cerere, Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor va pune la dispoziție statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene dosarele prevăzute la alin. (4) și le va furniza acestora toate informațiile solicitate.

Art. 22. — (1) Deținătorul unei omologări sau cei cărora le-a fost acordată o extindere a domeniului de aplicare, potrivit art. 20, sunt obligați să comunice imediat Comisiei Naționale de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor toate informațiile noi privind efectele periculoase potențiale ale unui produs de protecție a plantelor sau ale reziduurilor unei substanțe active asupra sănătății oamenilor ori a animalelor sau asupra apelor freatici ori privind efectele periculoase potențiale asupra mediului.

(2) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor are obligația să comunice imediat aceste informații statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene.

CAPITOLUL III

Recunoașterea reciprocă a omologărilor

Art. 23. — (1) La cererea solicitantului, însotită de acte care justifică elementele de comparabilitate invocate, Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor, căreia îi este prezentată o cerere de omologare a unui produs de protecție a plantelor deja omologat într-un stat membru al Uniunii Europene, are obligația:

a) să nu ceară repetarea testelor și analizelor deja efectuate pentru omologarea produsului de protecție a plantelor în acel stat membru al Uniunii Europene, în măsura în care condițiile agricole, fitosanitare și de mediu din acel stat membru, relevante pentru utilizarea produsului, sunt comparabile cu cele din România;

b) în măsura în care principiile uniforme pentru omologarea produselor de protecție a plantelor au fost adoptate, să autorizeze plasarea pe piață a produsului respectiv pe teritoriul României, dacă produsul conține numai substanțe active autorizate pentru utilizare, iar condițiile agricole, fitosanitare și de mediu, în special cele climatice, relevante pentru utilizarea produsului, sunt comparabile în regiunile în cauză.

(2) Omologarea poate fi supusă prevederilor rezultate din implementarea altor prevederi legale referitoare la condițiile de distribuire și folosire a produselor de protecție a plantelor, care să asigure protecția sănătății distribuitorilor, utilizatorilor și lucrătorilor. De asemenea, omologarea poate fi însoțită și de restricții de folosire, datorate unor diferențe de obiceiuri alimentare, necesare pentru evitarea, în cazul consumatorilor de produse tratate, a unei expunerii la riscurile unei contaminări prin dieta care depășește doza zilnică admisă pentru reziduurile respective.

Art. 24. — (1) În cazul în care condițiile relevante pentru modul de aplicare a produsului de protecție a plantelor pe teritoriul României nu corespund în totalitate celor din statul membru al Uniunii Europene unde produsul de protecție a plantelor a fost omologat, Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor, cu acordul solicitantului, poate exclude sau restricționa domeniile de aplicare sau poate stipula alte moduri de utilizare a produselor de protecție a plantelor, dacă acestea sunt necesare pentru compensarea diferențelor.

(2) Dacă aceste restricții sau stipulații relevante pentru utilizarea produselor de protecție a plantelor nu sunt suficiente, nu se va face omologarea pentru utilizarea produselor de protecție a plantelor.

(3) Omologările care fac obiectul art. 23 se acordă numai până la data expirării certificatelor de omologare emise de statul la care solicitantul a făcut referire.

Art. 25. — (1) În cazul în care Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor are motive întemeiate să considere că un produs de protecție a plantelor, care a fost omologat sau care trebuie omologat potrivit art. 23, constituie un risc pentru sănătatea oamenilor ori a animalelor și pentru mediu, poate restricționa sau interzice provizoriu utilizarea și/sau comercializarea acestui produs de protecție a plantelor pe teritoriul României.

(2) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor este obligată să informeze imediat statele membre ale Uniunii Europene și Comisia Europeană despre decizia luată și despre motivele care au dus la această decizie.

CAPITOLUL IV Cercetare și dezvoltare

Art. 26. — (1) Experimentele sau testele efectuate în scopuri de cercetare-dezvoltare, care implică eliberarea în mediu a unui produs de protecție a plantelor ce nu este omologat, nu pot avea loc decât în cazul în care s-a emis o autorizație de efectuare de teste în condiții controlate și pentru cantități și zone limitate.

(2) Utilizarea în scop experimental a produselor de protecție a plantelor neomologate sau a substanțelor active conținute de acestea este permisă numai cu acordul Comisiei Naționale de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor.

(3) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor poate aproba utilizarea produsului de protecție a plantelor sau a substanței active respective exclusiv în scopul și pe perioada desfășurării experimentului, dacă solicitantul face dovada cunoștințelor de specialitate necesare desfășurării experimentului.

(4) Solicitantul va înainta Comisiei Naționale de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor o cerere însoțită de un dosar care conține toate informațiile necesare care permit evaluarea eventualelor efecte asupra sănătății oamenilor sau a animalelor ori a impactului asupra mediului.

(5) Dacă experimentele sau testele prevăzute la alin. (1) au efecte nocive asupra sănătății oamenilor sau a animalelor ori au un impact inacceptabil asupra mediului, Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor interzice sau autorizează, în anumite condiții, efectuarea experimentelor ori testelor menționate.

(6) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor poate anula aprobarea utilizării în scopuri experimentale a produselor de protecție a plantelor, dacă anumiți factori, care nu au fost cunoscuți în momentul aprobării, conduc la concluzia că experimentul are efecte negative asupra mediului sau asupra sănătății populației ori că solicitantul nu posedă tehnica și cunoștințele de specialitate necesare continuării experimentului.

CAPITOLUL V Schimbul de informații

Art. 27. — (1) La sfârșitul fiecărui trimestru Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor informează în scris Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene, în termen de o lună, cu privire la produsele de protecție a plantelor omologate sau retrase, indicând cel puțin:

- numele deținătorului omologării;
- denumirea comercială a produsului de protecție a plantelor;
- tipul formulării;
- denumirea și cantitatea din fiecare substanță activă conținută;

- e) utilizarea sau utilizările la care este destinat;
- f) limitele maxime de reziduuri stabilite provizoriu;
- g) dacă este cazul, motivele retragerii omologării;
- h) dosarul necesar evaluării limitelor maxime de reziduuri fixate provizoriu.

(2) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor stabilește anual o listă de produse de protecție a plantelor omologate pe teritoriul României pe care o comunică statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene.

CAPITOLUL VI

Protecția datelor și confidențialitatea

Art. 28. — (1) Solicitantul unei omologări a unui produs de protecție a plantelor este obligat să anexeze la cererea sa documentele prevăzute la art. 19.

(2) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 29, solicitantul este scutit de furnizarea informațiilor cerute la art. 19 lit. b), cu excepția celor referitoare la identitatea substanței active, dacă aceasta figurează în lista substanțelor active autorizate în Uniunea Europeană și nu diferă semnificativ, în ceea ce privește gradul de puritate și natura impurităților sale, de compoziția indicată în dosarul care a însoțit cererea initială, în urma căreia substanța activă a fost autorizată pentru utilizare, respectându-se prevederile prezentei hotărâri.

Art. 29. — Atunci când acordă o omologare, Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor utilizează informațiile prevăzute în dosarele substanței active și ale produsului de protecție a plantelor în avantajul altor solicitanți, numai dacă aceștia au convenit cu deținătorul omologării că aceste informații pot fi utilizate și au obținut o scrisoare de acces de la acesta sau după o perioadă de 10 ani de la data acordării omologării.

Art. 30. — (1) În cazul în care solicitantul sau deținătorul omologării a indicat în mod special că datele sunt confidențiale, Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor este obligată să nu dezvăluie informațiile constituind sau conținând secrete comerciale ori de afaceri.

(2) Secretele comerciale și de afaceri prevăzute la alin. (1) nu pot include:

a) denumirea comercială a produsului de protecție a plantelor și denumirea și conținutul în substanță activă;

b) denumirea altor substanțe care sunt considerate periculoase conform Hotărârii Guvernului nr. 490/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase și Hotărârii Guvernului nr. 92/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind clasificarea, etichetarea și ambalarea preparatelor chimice periculoase;

c) datele fizico-chimice referitoare la produsul de protecție a plantelor și la substanța activă;

d) orice mijloace utilizate pentru a face substanța activă sau produsul de protecție a plantelor inofensiv;

e) un rezumat al rezultatelor testelor și studiilor privind stabilirea eficacității substanței active sau produsului și lipsa efectelor dăunătoare asupra sănătății oamenilor și animalelor, plantelor și mediului;

f) metodele și măsurile de precauție recomandate pentru reducerea riscurilor care rezultă din manipulare, depozitarie, transport, riscurile de incendiu și altele;

g) metodele de analiză pentru determinarea substanțelor active, a produselor comerciale, impurităților și reziduurilor, conform art. 9 alin. (1) lit. b) și c);

h) metodele de eliminare a produsului de protecție a plantelor și a ambalajului acestuia;

j) procedurile de decontaminare în cazul răspândirii accidentale a produsului sau în caz de scurgere accidentală;

j) măsurile de prim ajutor și tratament medical care trebuie acordate în caz de accidente.

(3) Solicitanții și deținătorii certificatului de omologare sunt obligați să informeze imediat Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor despre publicarea din proprie inițiativă a informațiilor și documentelor pentru care au cerut anterior păstrarea confidențialității potrivit alin. (1).

Art. 31. — (1) Solicitantul unei omologări pentru un produs de protecție a plantelor este obligat, cu respectarea prevederilor art. 23 și 28, ca, în cazul în care acesta conține o substanță activă ce figurează în lista cu substanțele active autorizate în Uniunea Europeană, să consulte Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor înaintea începerii experimentelor asupra vertebratelor, dacă produsul de protecție a plantelor pentru care cererea urmează să fie introdusă este identic cu un produs de protecție a plantelor deja omologat, și să solicite datele referitoare la numele și adresa deținătorilor omologării sau omologărilor anterioare, corespondente. Solicitarea este însoțită de acte justificative ce atestă că solicitantul potential are intenția să înainteze această cerere de omologare în nume propriu, respectând prevederile art. 28.

(2) Dacă Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor consideră că solicitantul are intenția să înainteze o cerere de acest tip, ea furnizează numele și adresa deținătorului sau deținătorilor omologărilor anterioare corespondente și, în același timp, comunică acestora din urmă numele și adresa solicitantului.

Art. 32. — (1) Deținătorul sau deținătorii de omologări anterioare și solicitantul vor face toate demersurile necesare pentru a ajunge la un acord privind utilizarea partajată a informațiilor, astfel încât să poată evita o repetare a testelor pe vertebrate.

(2) Dacă se solicită informații în vederea înscrerii în lista cu substanțele active autorizate în Uniunea Europeană a unei substanțe active care se află deja pe piață, Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a

Plantelor încurajează deținătorii acestor informații să coopereze la furnizarea informațiilor necesare pentru limitarea repetării testelor pe vertebrate.

(3) Dacă solicitantul și deținătorul de omologări anterioare pentru același produs nu ajung la un acord cu privire la partajarea informațiilor, Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor ia măsuri în vederea obligării solicitantului și deținătorilor de omologări anterioare să își comunice reciproc informațiile pentru evitarea repetării testelor pe vertebrate și determină atât procedura de utilizare a informațiilor, cât și echilibrul rezonabil al intereselor părților în cauză.

CAPITOLUL VII

Ambalarea și etichetarea produselor de protecție a plantelor

Art. 33. — Ambalarea și etichetarea produselor de protecție a plantelor se fac conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 92/2003.

Art. 34. — (1) Un produs de protecție a plantelor poate fi plasat pe piață numai dacă următoarele informații sunt tipărite în limba română pe ambalajul comercial într-o formă clară, vizibilă, ușor de citit și care nu pot fi sterse:

a) denumirea comercială a produsului de protecție a plantelor;

b) numele și adresa deținătorului omologării, precum și numărul certificatului de omologare și, dacă sunt diferite, numele și adresa persoanei juridice responsabile pentru ambalarea și etichetarea finală sau pentru etichetarea finală a produsului pe piață;

c) denumirea și cantitatea fiecărei substanțe active, potrivit art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobată cu modificări prin Legea nr. 451/2001, trebuie să corespundă cu cea din lista cuprinsă în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 490/2002 sau, dacă nu este inclusă în aceasta, să corespundă cu denumirea ISO, dacă există, sau, în caz contrar, cu denumirea conform IUPAC;

d) cantitatea netă de produs de protecție a plantelor indicată în unități legale de măsură;

e) numărul de lot al produsului formulat sau o indicație ce permite identificarea acestuia;

f) indicarea naturii riscurilor particulare pentru om, animale sau mediu, sub formă de fraze-tip;

g) măsurile de siguranță ce trebuie luate pentru protejarea omului, animalelor sau mediului, sub formă de fraze-tip;

h) tipul de acțiune exercitată de produs, de exemplu: insecticid, erbicid etc.;

i) tipul de condiționare, de exemplu: concentrat emulsionabil, pulberi solubile etc.;

j) utilizările pentru care produsul de protecție a plantelor este omologat și condițiile agricole, fitosanitare și de mediu specifice în care poate fi utilizat și din care trebuie exclus;

k) instrucțiunile de folosire și doza de aplicare pentru fiecare utilizare autorizată, exprimată în unități metrice;

l) dacă este necesar, timpul de pauză pentru fiecare utilizare între ultima aplicare și:

1. însământarea sau plantarea culturii de protejat;
2. însământarea sau plantarea culturii ulterioare;
3. accesul omului sau animalelor la cultura tratată;
4. recoltare;
5. utilizare sau consumare;

m) detaliile privind fitotoxicitatea posibilă, susceptibilitatea soiurilor și orice alte efecte secundare directe ori indirekte nefavorabile asupra plantelor sau asupra produselor de origine vegetală, împreună cu intervalele care trebuie respectate între tratamente și semănatul ori plantatul culturii în cauză sau culturii ulterioare;

n) fraza „Citește instrucțiunile alăturate înaintea utilizării“, în cazul în care produsul este însoțit de instrucțiuni de utilizare conform alin. (2);

o) instrucțiunile pentru eliminarea în siguranță a produsului de protecție a plantelor și a ambalajului său;

p) data de expirare în condiții normale de depozitare, când perioada de valabilitate a produsului este mai mică de 2 ani;

q) fără a aduce atingere prevederilor lit. a)—p) și frazelor-tip pentru măsurile de siguranță, pe etichetă se va inscripționa următoarea frază: „Pentru a evita riscurile pentru om și mediul înconjurător, se vor respecta instrucțiunile de utilizare.“

(2) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor poate permite ca indicațiile prevăzute la alin. (1) lit. k), l) și m) să fie menționate pe o notiță separată care însoțește ambalajul în cazul în care spațiul disponibil de pe ambalaj este prea mic. Această notiță este considerată ca făcând parte din etichetă.

(3) Pe etichetă se va indica dacă produsul este interzis pentru utilizare anumitor categorii de utilizatori, în funcție de grupa de toxicitate a produsului.

(4) Eticheta ambalajului unui produs de protecție a plantelor nu poate avea indicații precum: „nu este toxic“, „nu dăunează sănătății“, „nu dăunează mediului“ sau alte indicații similare. Informațiile care prevăd că produsul de protecție a plantelor poate fi utilizat în perioada de activitate a albinelor sau a altor specii nețintă ori în timpul înfloririi culturilor sau a buruienilor ori alte fraze de acest tip, menite să protejeze albinele sau alte specii nețintă, pot fi trecute pe etichetă dacă omologarea se referă în mod explicit la o utilizare pe timpul sezonului activ al albinelor sau al altor organisme specificate și pe care le expune la un risc minim.

(5) Etichetele vor fi inscripționate în limba română și, de asemenea, pentru fiecare produs de protecție a plantelor trebuie furnizat un eșantion, model sau propunere pentru

ambalajul, eticheta și notița prevăzute în prezentul articol. Prin excepție de la alin. (1) lit. f) și g), Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor poate cere ca fraze adiționale să fie indicate clar pe ambalaje, când acest lucru este necesar pentru a proteja oamenii, animalele sau mediul, caz în care trebuie să informeze statele membre ale Uniunii Europene și Comisia Europeană despre această cerință, comunicând textul frazei sau frazelor adiționale și motivele exigențelor.

(6) Prevederile acestui articol se vor aplica fără a aduce atingere prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 92/2003.

Art. 35. — Pentru determinarea proprietăților fizico-chimice și a proprietăților periculoase pentru sănătatea omului sau a animalelor și pentru mediu, ale produselor pentru protecția plantelor, în vederea evaluării pericolelor care decurg din aceste proprietăți potrivit prevederilor art. 4–6 din Hotărârea Guvernului nr. 92/2003, se folosesc metode de testare în conformitate cu cerințele prevăzute în dosarele substanței active și a produselor de protecție a plantelor.

Art. 36. — (1) Tarifele privind omologarea produselor de protecție a plantelor, precum și quantumul acestora se vor stabili în termen de 180 de zile de la data publicării prezentei hotărâri. Quantumul tarifelor poate varia în funcție de tipul produselor, de volumul expertizei și de complexitatea modificărilor.

(2) După omologarea unui produs, deținătorul omologării trebuie să plătească anual o taxă de susținere a omologării, taxă care se plătește pe toată durata valabilității acesteia.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 37. — (1) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor este obligată să ia măsurile necesare pentru ca produsele de protecție a plantelor plasate pe piață și utilizarea lor să fie controlate oficial în vederea verificării respectării condițiilor prevăzute în prezenta hotărâre și în special a condițiilor de omologare și a indicațiilor ce figurează pe etichetă.

(2) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor are obligația prezentării unui raport anual, înainte de data de 1 august a fiecărui an, statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene cu privire la rezultatele măsurilor de inspecție luate în anul precedent.

Art. 38. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 8, Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor poate, pentru a permite efectuarea unei evaluări treptate a proprietăților unei substanțe active noi și pentru a înlesni disponibilitatea noilor preparate pentru utilizare în agricultură, să decidă omologarea provizorie, pentru o perioadă de maximum 3 ani, a produselor de protecție a plantelor conținând substanțe active care nu

sunt incluse în lista substanțelor active autorizate pentru utilizare pe teritoriul Uniunii Europene, în cazul în care:

a) dosarele substanței active și ale produsului de protecție a plantelor cuprind toate testele necesare pentru evaluare în vederea omologării;

b) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor stabilăște că produsul de protecție a plantelor îndeplinește criteriile de omologare prevăzute la art. 9 alin. (1);

c) produsul de protecție a plantelor respectă principiile uniforme de omologare.

(2) În asemenea cazuri, Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor are obligația să informeze imediat statele membre ale Uniunii Europene și Comisia Europeană privind evaluarea pe care o face asupra dosarului și condițiile de omologare, comunicând informațiile prevăzute la art. 27.

Art. 39. — Lista cu substanțele active autorizate pentru utilizare în Uniunea Europeană va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului, în termen de 180 de zile de la data publicării prezentei hotărâri, iar cerințele pe care trebuie să le îndeplinească dosarele substanțelor active și ale produselor formulate, necesare evaluării în vederea omologării, frazele de risc, frazele-tip pentru măsurile de siguranță, precum și principiile uniforme pentru evaluarea produselor de protecție a plantelor vor fi aprobate prin ordin comun al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrului sănătății și al ministrului mediului și gospodăririi apelor, în termen de 180 de zile de la data publicării prezentei hotărâri.

Art. 40. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 8, omologarea produselor de protecție a plantelor formulate pe baza substanțelor active notificate și pentru care nu s-a luat încă o decizie de includere în lista cu substanțe active autorizate în Uniunea Europeană se face tot de către Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor, conform unei proceduri naționale, cu respectarea prevederilor art. 9. Această procedură națională va fi aprobată prin ordin comun al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrului sănătății și al ministrului mediului și gospodăririi apelor, în termen de 180 de zile de la data publicării prezentei hotărâri.

(2) Din momentul includerii substanțelor active notificate în lista cu substanțe active autorizate în Uniunea Europeană, deținătorii omologărilor au obligația să depună dosarele produselor de protecție a plantelor omologate pe baza acestor substanțe active pentru reevaluare în vederea reomologării în conformitate cu cerințele prezentei hotărâri.

(3) Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor va retrage omologarea produselor de protecție a plantelor menționate la alin. (2) ale căror dosare nu respectă cerințele prezentei hotărâri.

Art. 41. — Pentru produsele de protecție a plantelor ale căror substanțe active sunt deja incluse în lista cu substanțe active autorizate în Uniunea Europeană, reevaluarea dosarelor va începe o dată cu intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, fiecare persoană având

obligația de a informa Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor asupra substanțelor active pentru care se dorește reevaluarea dosarelor.

Art. 42. — (1) Prezenta hotărâre transpune prevederile art. 1–5, art. 7–18 și ale art. 22–23 din Directiva Consiliului nr. 91/414/CEE privind plasarea pe piață a produselor de protecție a plantelor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 230 din 19 august 1991, pag. 1.

(2) Prevederile anexelor I–VI la Directiva nr. 91/414/CEE vor fi preluate integral prin actele normative prevăzute la art. 39.

Art. 43. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 octombrie 2005, cu excepția art. 9 alin. (1) lit. e), art. 14 alin. (3), art. 18 alin. (3), art. 21 alin. (5), art. 22 alin. (2), art. 23–25, art. 27, art. 37 alin. (2) și a art. 38, care vor intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Petre Daea
Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan
Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Speranța Maria Ianculescu

București, 23 septembrie 2004.

Nr. 1.559.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, SOLIDARITĂȚII SOCIALE ȘI FAMILIEI

ORDIN

privind aprobarea formatului și conținutului buletinului de calcul al punctajului mediu anual rezultat în urma evaluării, în vederea recalculării pensiilor

Având în vedere Hotărârea Guvernului nr. 1.550/2004 privind efectuarea operațiunilor de evaluare în vederea recalculării pensiilor din sistemul public, stabilite în fostul sistem al asigurărilor sociale de stat potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, în conformitate cu principiile Legii nr. 19/2000, Hotărârea Guvernului nr. 737/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, cu modificările ulterioare, Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 13/2004 privind aprobarea Statutului Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale,

ministrul muncii, solidarității sociale și familiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă formatul și conținutul buletinului de calcul al punctajului mediu anual rezultat în urma evaluării, în vederea recalculării pensiilor. Formatul buletinului de calcul este prezentat în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Pe fiecare filă a buletinului de calcul al punctajului mediu anual rezultat în urma evaluării, în vederea recalculării pensiilor, se aplică o ștampilă rotundă care cuprinde următoarele informații:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Dan Mircea Popescu

București, 11 octombrie 2004.
Nr. 525.

- titulatura completă a casei teritoriale de pensii sau, după caz, a casei locale de pensii;
- sintagma „Evaluare conform prevederilor H.G. nr. 1.550/2004“;
- numărul de cod al persoanei care a emis buletinul de calcul.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*) Anexa este reproducă în facsimil.

ANEXĂ BC1

Antetul casei teritoriale de pensii Antetul casei locale de pensii

Data evaluării : _____
Vers EV

BULETIN DE CALCUL

PRIVIND EVALUAREA PENSIEI _____ **(categoria de pensie)**

Cod numeric personal pensionar (tutore, curator, etc) :

Numele si prenumele :

Data nasterij :

Sex:

Localitatea :

Strada :

Nr.:

Bloc 3

Scara :

Stradivari

An. i

Of postal:

Punctajul mediu anual în plată la data evaluării

- a. Număr puncte realizate de titular în perioada de activitate efectiv realizată din care, număr puncte realizate ca agricultor :
- fără contribuție :
- cu contribuție :

b. Număr puncte în funcție de contribuția la pensia suplimentară :

c. Număr de puncte corespunzătoare stagiului suplimentar :
(pentru stagiul realizat după împlinirea vîrstei de 62 ani bărbați, 57 ani femei)

d. Număr de puncte corespunzător stagiului asimilat :

e. Număr de puncte acordat pentru stagiul potențial :

f. Total puncte (a + b+c+d+e) :

g. Stagiul complet de cotizare utilizat la determinarea punctajului mediu anual : anii luni

h. Punctajul mediu anual realizat de titular în urma evaluării : (f / g) :

DATE DESPRE DOSARUL DE URMAS

Număr luni de penalizare

(în funcție de numărul anilor de căsătorie, în cazul soțului supraviețuitor)

Procent de penalizare

Număr urmași în plată

Procentul aplicat punctajului mediu anual al susținătorului decedat, rezultat în urma evaluării, în funcție de nr. de urmași în plată

Punctajul mediu anual obținut de urmăși prin evaluare :

Verifierator, (Semnătură și stampilă)

OBS.: În situația în care ulterior emiterii prezentului buletin de calcul veți prezenta acte de natură a modifica punctajul mediu anual evaluat, se va emite un nou buletin de calcul cuprinzând punctajul revizuit.

BC2

Antetul casei teritoriale de pensii Antetul casei locale de pensii

Data evaluării : _____
Vers. EV.

(nr.dosar pensie)

1. Date și elemente care au condus la determinarea punctajului mediu anual și a stagiului de cotizare

Verifier, (Semnătură și stampilă)

BC3

Antetul casei teritoriale de pensii Antetul casei locale de pensii

Data evaluării : _____
Vers. EV.

(nr.dosar pensie)

2. Punctaj anual :

Număr total de puncte realizate în întreaga perioadă de activitate :

3. Punctajul suplimentar acordat în funcție de contribuția la fondul pentru pensia suplimentară în conformitate cu art. 165 din Legea nr.19/2000

Perioada		Contribuția la pensia suplimentară %	Punctaj mediu anual realizat puncte	Creștere Punctaj mediu anual %	Punctaj mediu anual suplimentar
de la: zz/l/a	la: zz/l/a				
TOTAL PENTRU PERIOADA DE CONTRIBUȚIE CU 2 % :					
TOTAL PENTRU PERIOADA DE CONTRIBUȚIE CU 3 % :					
TOTAL PENTRU PERIOADA DE CONTRIBUȚIE CU 5 % :					
T O T A L					:

Verifier, (Semnătură și stampilă)

P R E T U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colectia Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colectia de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Editii trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clientilor, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ – S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET – S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT – S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES – S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX – S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING – S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS – S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS – S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX – S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE – S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED – S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română – S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, sos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“